

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 50 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu 16 Decembre, 1894.

Crisa în Budapesta și-a ajuns culmea și acum după-ce M. Sa a sosit în capitală, se va limpede cu incetul situația și se va rezolva în curând în o formă oarecare. Spre acest scop a venit M. Sa la Budapesta și a invitat — ca la nici o altă crasă de mai înainte — pe mai mulți consilieri ai sei, între cari este și Escelența Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit al nostru Miron Romanul, apoi patriarhul sârbesc Brancovici, corifeii partidei naționale ș. a. voidnd M. Sa a avé informațiuni exacte în toate direcțiunile despre stările dela noi.

Audiențele decurg acum — și această e totul, ce se scie pozitiv; ce formă de rezolvare va lua crisa, — numai schimbare de persoane, ori și de sistem — până acum nu se pôte sci.

Să scie însă intențiunea regelui, pe care „Budapesti Hirlap“ în nrul seu din 27 Decembre o caracterisază astfel:

„Nici regele, nici bărbații de stat mai chibzuiți nu voiesc să espună țara la agitațiuni de naționalitate și la de acele, cari țintesc la formarea partidului poporal catolic, îngreuiate cu cestiuni bisericesci“.

Va să dăcă acolo am ajuns încât nemulțămirea amenință a deveni periculosă și însuși regele, cu bărbați de stat mai chibzuiți, trebuie să pășescă la mijloc, ca să îndrepte răul.

Cine însă a mânat lucrurile până aici? De sigur, că nici regele, nici acei bărbați politici nu, pe cari „Bud. Hirlap“ îi ascunde sub potrivita expresie „mai chibzuiți“ și cu atât mai puțin conducătorii naționalităților nu, cari opunându-se curentului înveninat, au fost și sunt echși dela conducerea afacerilor publice ale propriei lor țeri.

Cine dară? Nefericitul sistem de guvernare, ce s'a inaugurat la noi dela dualism încôce, la care însă i a

pus basă cu deosebire fericitul în domnul — că încă vieză — Tisza Kálmán, în decursul lungii sale „domnii“ de 15 ani și care, crescând pe aceste baze tari, și a ajuns apogeul său în era lui Wekerle-Szilágyi. De mult, decând s'a început această direcțiune periculoasă, românii s'au opus, au condamnat-o; șiarele noastre au arătat și de și, cas de cas, prăpastia spre care e mânăta naia statului, dar tôte au fost înzadar, șiarele și omenii nostri politici, ba întreg poporul a fost timbrat de trădător de patrie, și temnițele ungu-guresci au fost infundate cu unii din cei mai bravi fii ai poporului nostru, de spre ce martor e ași Seghedinul, Vațul și temnițele Clușului, cari tot odată constituie o pată eternă pe paginile istoriei magiare!

Și cum este acest sistem? El s'a basat dela început pe falsificarea opiniei publice și pe seducerea și exploatarea nemilosă a cetățenilor. El a nesocotit interesele majorității locuitorilor — a naționalităților, — a acaparat totul pentru magiari și în loc de a tinde mâna frățescă naționalităților și a le asigura libera dezvoltare națională, le a persecutat și apăsă fără cruțare și a giugiulit și favorizat pe ovrei, în parte mare emigrați în timpul mai nou în Ungaria, precum și pe alți venetici, cari cunoscând slăbiciunile detentorilor puterii i-au lincșit și s'au dat de cei mai mari patrioți, ér sub această mască explotând totul în favorul lor, au ajuns acolo, de pentru interesele lor s'au creat cu forța așa dăcând legile politico-bisericesci, cu desconsiderarea intereselor chiar și a unei părți însemnate a însuși poporului magiar, a magiarilor catolici și tôte aceste s'au făcut sub masca „liberalismului“, despre care reproducem la alt loc al foiei noastre o apreciere după „Magy. Állam“.

În urma acestora a trebuit să se nască nemulțămiri la naționalități, nemulțămiri la toți cetățenii neînfiltrați

de liberalismul-mască ovreesc și această a produs crisa.

Că ôie din rezolvarea ei resfrângese va și asupra noastră ceva bine, nu scim. Vedem însă, că ori ce acțiune rădămată pe baze false, în curând se spulberă și trebuie să iese învingătoare ordinea naturală a lucrurilor, ordinea dréptă și leală. Dacă ași a eșit pe deplin la ivelă falsitatea modului de guvernare ovreio-liberal și urmarea va fi căderea lui, mâne va eși la ivelă, că numai aceea e politică sănătósă, care tinde la libertatea tuturor popórelor acestei patrii, asigurându-le dezvoltarea lor națională. Acesta trebuie să triumfe, căci e justă și naturală și astfel nimic n'are să ne descurajeze. Noi trebuie să mergem mai departe pe calea apucată întru emanciparea politică a némului nostru și cu cât vom avea perseveranță mai mare în luptă, cu atât mai curând vom ajunge la ținta propusă.

Revista politică.

Causa română cuprinde tot mai larg teren în străinătate. Scirile din Roma anunță, că două sute șeptedece de deputați, care aparțin diferitelor partide ale camerei au adresat președintelui prin mijlocirea biuroului o moțiune, după care camera inspirându-se de principiile de drept public, care au dat nascere la existența Italiei, exprimă căldurose simpatii către popórele romane, care luptă în mod așa de nobil pentru apărarea independenței lor și a comunei lor naționalități latine.

În urma acesteia opozițiunea din camera română a propus, ca biuroul camerei române să și exprime mulțumitele sale camerei italiene pentru simpatica declarațiune a acesteia. Propunerea a fost susținută de un mare număr de deputați ai opozițiunii, oratorii majorității însă și-au exprimat părerea, că numai singuratici depu-

tați să esprime personal camerei italiene mulțămirea, dar biuroul camerei nici la un cas să nu se amestecé în această afacere. Ministrul de esterne Lahovary declară, că acest comunicat al „Agenței române“ nu-l surprinde în modul, în care camera este surprinsă, pentru-că scierea nu-e încă confirmată și pentru-că nici presidentul camerei, nici dînsul, ca ministru de esterne n'au cunoscință despre un asemenea comunicat. Trebuie, prin urmare să se aștepte o scire sigură în privința această. Să scie că, camera italiană este amânată și astfel declarațiunea deputaților italieni pôte să fie numai de un caracter privat, și nu pôte să aibă caracterul unui conclud al legislațiunii.

Ar fi, prin urmare, încorect, ca la o mișcare produsă din inițiativă privată camera română să respundă printr'o decisiune din ședință publică, ceea-ce fôrte ușor ar puté să nu fie pe placul guvernului italian. Ministrul înțelege simțămintele camerei române, dar rógă majoritatea, că să chibzuescă bine lucrul, înainte de a și da curs liber simțămintelor inimei. Guvernul nu să pôte lăsa influențat mai departe, decât numai până unde să cuvine, și pentru anumite decisiuni e silit să decline dela sine responsabilitatea. Presidentul camerei declară, că propunerea nu o pôte admite la vot, cu ceea-ce ședința se incheie.

Deóre ce minoritatea camerei și-a însușit părerea majorității, anume ca membrii camerei să și manifesteze mulțumita deputaților italieni nu pe calea biuroului camerei, deputatul guvernamental Nicolae Filipescu compuse imediat o adresă, care a fost iscălită de toți deputații și va fi trimisă de-a-dreptul deputaților italieni, fără să trecă prin biuroul camerei italiene.

Adresa compusă de dl Filipescu sună astfel:

Adânc alinși de manifestarea semnificativă făcută de 270 membri ai par-

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

§. 12.

Aceea așadară, care spre călătorie între acelaș chip, precum sau arătat slobozenie așa cere sunt detori, ca să pótă arăta că ei această slobozenie cu adevărată au și dobândit-o, de lipsă este, ca cu Pașuș să se gătescă. Pașușurile spre călătorie dela țară afară, dela guvernăție, și dela varmegie, érá dela ținutul unui verbunc întraltul, dela tistul cel mai mare, sau dacă acesta prea departe ar ședé, dela cel mai de aprópe tist, fără nici o plată se vor da.

§. 13.

Însé ca nu cumva ne gândita darea pașușurilor mai lezne prilej să se facă, cum meșterii cei buni care după socotéla meșteșugurilor, sau a fabricilor, țeri pré sunt de lipsă, să pótă eși din țera, sau ca nu cumva întralt chip să trecă cu pașușurile, să poruncescă scaonelor celor ocârmuitoare, ca deschilinită grije să aibă când dau pașușurile.

§. 14.

Fîind prepunere, ca pe ómenii meșteri umblă să-i cheme și să-i înșele a să duce afară, despre aceea, ca să nu pótă eși, îndoită paza să se facă; Pentru aceea fiește căru, érá mai ales negustorilor și celor ce fabricaluesc adecă meșterilor, vértos li-sé

poruncește, ca decumva ar înțelege niște chemări ca această, fără zăbavă și tire să facă despreaceea la guvernăție.

§. 15.

Érá dacă s'ar întempla, precum se întempla câte odată, ca ei să trimită de afară la țehuri carte de chemare, atuncea dară mai marii țehului chemarea aceea încât va fi cu puțință, a o ținé supt ascuns, érá cartea aceea de chemare în original precum ia, nimica alt ceva făcând cu dênșă, la varmegie, ér de aceea la guvernăție, érá dela guvernăție la înălțata curte să se trimită, a o da detori vor fi; unii ca aceea, care după datorie să nu vor întârzia a face de știre despre trimiterea unora chemări ca acelea, aceea după prilejuri, și precum va fi hazna, care cu aceea au făcut țerii, rêsplătire vor lua, precum și aceea fôrte greu să vor pedepsi, care știută fiind înainte lor chemarea acea străină, despre aceea știre unde să va cuvini n'ar face.

§. 16.

Că cu pașușurile cele tipărite (unde acestea sunt în obicei) tot traiul înderăpt, adecă tot viclesugul înainte să se pôte încunjura de lipsă este a lua samă întâi ca pașușurile acelea totdeauna supt ceea a ce-luia să țină, care îi căpetenie și mai întâi purtătoriu de grije locului aceluia, în care să gătesc. A doua ca nice odată mai multe pașușuri iscălite și pece-tluite gata să nu să ție, fără numai tot pașușul numai atunci să se iscălescă, și să se pecețluescă, când trebuie dat afară. A triia în tôte locurile să se ție protocolul cuvios despre aceste pașușuri.

§. 17.

Fîind că ucenicilor care-s de țera această, cartea cea de adevărință care lipsă dela țehuri în loc de pașuș le slujește, da lipsă este, ca pentru viclesugul ce s'ar puté întempla, cu aceea mai însus numită grije să se ia aminte. Pentru aceea să poruncește, întâi: Tipografilor supt pierderea meșteșugului, ca aceste cărți de adevărință tipărite numai la mai marii țehurilor, érá nice decum chilinește lor ucenicilor să nu le vênză, nice să le dea; După aceea mai marii țehurilor datori sunt a felelui, precum că aceste cărți de adevărință nimăruia altuia nu să vor da, fără numai acelora, care cu adevărată se duc afară. A doua tótă cartea ce de adevărință de lipsă este cu adevărat să se iscălescă prin mai marii țehului, dar întârrirea ei dela magistrat trebuie cu adevărată întârită fără nice o plată, dară numai atuncea după ce fereștile, sau locurile cele góle țehul li-au umplut, și marii țehului sau iscălit. A tria totdeauna de câte-ori să dau alte cărți núné de adevărință, cele de de mult, trebuie culésă în lăuntru dela ucenici, și să se dea la Cancelaria Magistratușului. A patra tótă cartea cea de adevărință, pe care nu-i pusă chiar pecetea Magistratului, viclénă să se socotescă, pentru aceea ucenicul acela, care așa o carte va aréta, de va fi destoinic de cătănie, ca o ragruta acolo unde să va cuvini să se dea, érá de nu va fi destoinic de aceea, așa să lucre cu dênșul, ca cu un pribeag și fugătoriu.

(Va urma.)

lamentului italian, subsemnații membri ai camerei române vă rugăm, ca cel dintâiu semnatar al moțiunii prezentate președintelui camerei italiene, să exprimați celor legilor d-văstre sentimentele noastre de recunoștință pentru generosul și prețiosul sprijin pe care în mod spontan eu l-au dat causei române.

Vă asigurăm de afecțiunea nealterabilă pe care o păstrăm Italiei, legănată latinității.

* * *

In ședința din 12 Decembre D. Gr. Tocilescu răspunde d-lor Dim. Sturdza și V. A. Urechia. Discursul de două zile al d-lui Sturdza, merită o specială atenție, de ore-ce atât forma cât și fondul acestui discurs a pus la crudă încercare răbdarea senatului. Arată cum banca ministerială a fost aproape martirisată de D. Sturdza, care mereu cerea intervenția președintelui pentru a chema la ordine pe ministri.

Recunoșce meritele d-lui Sturdza atât pe tărîmul literaturii, cât și pe tărîmul politic; îi este chiar prieten și se mândrește cu pretenia d-sale. Acesta însă nu l'impedecă, ca aici la senat, să se separe de el și să l'combată.

Independența țării și regatul nu le-au făcut liberalii ci vitejii dela Plevna, cari n'au fost nici liberali, nici conservatori.

Criticile aduse de D. Sturdza sunt ridicole. D. Sturdza pretinde că n'avem puști, n'avem pulbere, n'avem cai și în consecință n'avem nici armată. N'are d-sa decât să și dea osteneala de a visita casărmile și s'ar convinge de inexactitățile avansate. Este o crimă de a ataca armata, căci ea nu e nici a conservatorilor, nici a liberalilor ci a țării. Ce va dice Europa, când va auzi cum se atacă de pe înălțimea acestei tribune cea mai mare instituție a țării?

D. Sturdza s'a plins de decăderea bisericii ortodoxe. Spunând ca în loc de evanghelii au intrat în biserică Auguste Comte și Schoppenhauer și că astfel credința oamenilor în Dumnezeu s'a sguduit. Prelații bisericii ortodoxe sunt de față, dice D. Tocilescu, și ei, reprezentanții bisericii pot să spună întru cât sunt drepte acuzațiile D-lui Sturdza.

In cestiunea națională crede, că guvernul nu poate să meargă mai departe de cum a mers. Guvernul nu face decât continuă politica lui Ioan Brătian. Cu toții simpatizam cu mișcările subjugate, toți avem același ideal și aceleași aspirațiuni naționale. Dar să nu uităm să facem o deosebire între politica națiunii și între politica statului.

In ședința sa din 29 l. c. n. senatul român a continuat desbaterea asupra adresei la mesagiul de tron. Acuzele, ce dl Sturdza cu privire la noua armatură, la noul prav de pușcă și la noua organizație le aduce în contra guvernului său, general Lahovary fostul ministru de războiu le respinge. Senatorul Pann (radical) constată în vorbirea sa, că guvernul conservativ spriginește progresul și face mai mult, de cât regimul liberal a făcut la timpul său. Ministrul Carp a răspuns mai întâiu lui Sturdza și ajungând la cestiunea națională, a declarat, că această cestiune, angajând într'însa și pe guvern, se desbracă de caracterul său național și cultural și ia asupra și caracterul politic. Guvernul român — dice dl Carp — n'ar permite nimănui să se amestece în afacerile interne ale țării; acest drept însă nu i-se poate denega nici Ungariei. Politica română nu și poate pune pondul singur numai pe cestiunea ardelenă, fiindcă aceasta ar însemna a jertfi prezentul pentru un viitor nesigur. Senatul a început apoi desbaterea specială asupra adresei.

Maj. Sa regele României a răspuns următoarele comisiunii Camerei însărcinată să prezinte răspunsul la Mesagiul: „Domnule președinte, Domnilor deputați! Regina și eu suntem adânc recunoscători pentru sentimentele, ce ne arătați astăzi în numele țării, care cu privilegiul nunței noastre de argint, ne-a dat atâtea scumpe dovești de iubire și credință. Spiritul înțelept și patriotic, care conduce lucrările reprezentățiunii naționale este, pentru guvernul meu, un puternic sprijin, spre a aduce la bun sfârșit proiectele de legi, ce vi s'au prezentat, și mai ales spre a ușura efectele crizei agricole, ce apasă așa de greu mai cu seamă asupra populațiunii rurale, vrednică de totă noastră îngrijire. Am convingerea, că și în această sesiune camera deputaților va fi însuflețită de același dor de binele țării, despre care a dat până acum dovești netăgăduite, și că va lăsa astfel în urma sa amintiri neșterse de o rodnică activitate. Pătruns de această convingere, vă mulțumesc încă odată călduros de bunele urări, ce ni-le aduceți în numele adunării deputaților, nouă și familiei noastre“.

Scirile din Budapesta anunță că Majestatea Sa a sosit în 27 l. c. dimineața. Incepând dela 9 ore au fost primiți în audiență bărbații de stat.

Banul Croației a sosit în 26 din Agram

„Pesti Napló“ dice, partida liberală va afla complet cabinetul lui Bánffy.

Este afară de ori-ce îndoială, că cabinetul Bánffy se va forma pe baza programului partidei liberale și a cabinetului Wekerle.

In 27 după amăzi s'a ținut un consiliu ministerial, în care s'a statorit conținutul și textul declarațiunii în care ministrul Wekerle își va motiva în camera deputaților cauza demisiunii

In „Neue Freie Presse“ din 25 Decembre a apărut un articol de fond foarte remarcabil, unde într' altele se spune, că criza actuală din Ungaria are să se isprăvescă cu schimbarea sistemului, și în cazul când acestui cabinet i ar urma un altul din aceeași gașcă liberală, totuși nimenea nu va putea împedea schimbarea sistemului, pentru care se lucră atât de mult din partea liberalilor. Diarul ovreilor capitaliști e nemângăiat pentru-că schimbându-se sistemul va dispăre și liberalismul din Ungaria. Se înțelege, că acesta închipuită nefericire de care are să fie isbită Ungaria, cei de la „Neue Freie Presse“ o ascriu machinațiunilor clericilor din Austria. Lucrarea acesta de subminare a liberalismului unguresc ar fi început încă de pe timpul lui Tisza Kálmán, când magnații din Austria aducânduși aminte de indigenatul lor unguresc s'au prezentat la casa magnaților pentru a vota contra căsătoriei micste. „Și când deputațiunea românilor din Ardeal a apărut în Viena sub conducerea social-creștină, pe timpul acesta deja contele Ferdinand Zichy s'a ocupat cu idea de a pune pe naționalități sub patronajul bisericilor contra statului magiar.“ Succesul politicii de naționalități din Austria atât de mult menajată din partea clericilor și feudalilor, n'a putut rămâne fără reflex asupra politicii din Ungaria.

In opinia publică a Italiei, agitată în grad atât de mare contra lui Crispi din incidentul publicării actelor lui Giolitti, începe a se produce o schimbare esențială în favorul grav acusatului ministru-president, mai ales după ce senatul a pus simplu ad acta actele transpuse lui, și după ce a străbătut în public scirea, că Tanlongo le a scris în prezența lui Giolitti, pe când era încă în temniță. Astfel se pare foarte puțin probabilă versiunea despre dizolvarea camerei, deși se vorbește, că Crispi ar fi făcut regelui propozițiuni pentru dimiterea ministeriului ori pentru dizolvarea camerei. Faptul, că regele a primit în audiență

pe Rudini și pe Bonghi, n'are nici o importanță politică, ér presa strict guvernamentală și lasă se transpire, că ministrul-president Crispi nici nu ia în serioasă samă pe Rudini.

De alt cum camera și va reincepe activitatea îndată după sfintele sărbători, când apoi se va vedé, întrucât combinațiunile față de situațiunea politică italiană sunt nimerite, și întru cât greșite.

* * *

Corifeii radicalilor din Sârbia Ribara și Avacumovici au plecat în călătorie prin interiorul țării, ca să facă pregătirile pentru alegerile generale din luna Ianuarie. Până acum radicalii n'au luat în această privință nici o dispozițiune, e însă sigur, că vor intra în lupta electorală. Ministrul president Cristici în calitate de ministru de interne a destituit pe prefectii celor mai mari districte aparținători partidului liberal, înlocuindu-i cu aderenți de ai partidului progresist. Din acesta, precum și din schimbările în personal efectuate mai înainte, se deduce ca sigur, că guvernul în iminenta campanie electorală pentru scupcină va sprigini partidul progresist și l va organiza de partid guvernamental. Se dice, că guvernul ar avé de gând, că în cazul când la alegeri nu va obține majoritatea, va dizolva scupcina de nou și lucă înmediat. — Presa partidului liberal îndrăpă vehementente atacuri în contra cabinetului Cristici pentru destituirile de mai sus prezentate din partea acesteia drept acte îndreptate contra partidului liberal. Din altă parte însă se exprimă mirarea, cum presa liberală în destituirile amintite, precum și în cele din ministeriul de interne și cel din justiție, vede persecutarea partidului, când fapt e, că respectivii au fost destituiți nu din motive politice, ci pentru-că abuzau de puterea oficiului lor și au trecut în repețite rânduri cadrele sferei de competență.

Față cu faimele despre eventuala dimitere a cabinetului Cristici mai vorbitoare desmintire e faptul, că regele Milan, al cărui vot ponderéză destul de mult în sfaturile tinărului rege Alecsandru, a răspuns în ton foarte călduros la telegrama de felicitare trimisă lui din partea guvernului la ziua patronului casei Obrenovici.

* * *

Diarul englez „Times“ publică o lungă depeșă dela corespondentul său din Paris asupra situațiunii politice în Europa și asupra eventualității unei apropieri anglo-ruso și franco-engleză. Autorul acestui document nu vede decât trei chestiuni de natură a diviza serios puterile, a căror unire o dorește, aceea Egiptului, a Palmirilor și a Danelelor, dar nu crede regularea lor imposibilă. El este sub impresiunea că lumea politică francesă s'a interesat foarte mult de incidentele șederei prințului de Walles în Rusia, incidente pe care le retatează într'un paragraf, pe care l' reproducem în parte:

Prințul de Walles a dezvoltat cu această ocaziune o prodigiösă abilitate. Un amic care a sosit din Sânt-Petersburg, unde se găsea în pozițiunea de a vedea și de a auzi, mi spuse că țarul era cu totul delectat prin prezența sa și că exclama în rusește și englezesce cu un ton spre a fi înțeles de tot anturajul său: „Ce amabilitate! Ce încântătoare maniere!“

Prințul de Walles fu cel dintâiu care, după morțea lui Alecsandru III, a salutat pe Nicolae II cu titlul: Majestatea Văstră și țarul într'o exploziune de admirațiune esclama: Ce diplomat e unchiul meu! Păcat, că constituțiunea engleză l'impedecă de a fi ministru al afacerilor străine în țara sa; s'ar fi vedut atunci lucruri surprințătoare. Cum toate acestea se dic și se comentéză în Rusia; unde fără îndoială se mai esageréză încă, șvonul începe a sosi și pe aici și se cunosc asemenea cuvintele, auzite de

Colinde.

(Din Brad.)

III.

Doi cerbuți în cer
Dai Lerul, dómne ai Lerul
Negri's vênătorii
Ei sê dobriciau
La vervuț de munte
Sunt fêră mărunte,
Printre fêră mărunte
Sunt și mii și ciute,
Ciuta cea mai mare
Un cerbuț mi-ș are
Cerbu-i strător.
Maica așa-i grăia
D'ale cerbul meu!
Ce modru-i pe tine
De apă nu-mi bei
Nici erbă nu-mi pasci?
Cerb din graiu grăia:
D'ale maica mea
Sê scii, ce nu scii
Că'n córnele mele
Scrisă-i mi mai scrisă
Mesă de mêtasă
Și la mesă-mi șed
Tri domi diu tri țeri
Divanuri îmi fac
Mine se-m' potópă!
Maica așa-i grăia
D'ale cerbul meu
Umblă ađi cu mine

Colo jos mai în jos

La liveđi-mi verđi
La otávuri verđi.
La isvórá reci
Și erbă sê-mi pasci
Și apoi sê-mi bei.
Cerbuțul mi-ș sta
Până apa-mi bea.
Domnul sê punea
Din sus de isvor
Tufă-i de bujor
Și mi-l cusămia!
Și mi-l săgeta,
Print'r'a treia costa
Prin dalba-i d'inimă.
Cerb din graiu grăia
D'ale maica mea
Precum mē avuși
Bine mē păđiși.
Noi s'o veselim
Dalba-i sănătate
La gazde la tóte.

IV.

Țermul lui Iordan
Joi Domnul, ai Dómne!
Crescut'o, născut'o
Doi paltini galbini
La vervuț rătunđi
La frunză's menunđi
Jos la umbra lor
Șede mi-ș șede
Joi sfântă Mărie

Lucra ce-mi lucréză

Firu-mi firméză
Furca-'i de aur
Fusu-'i de argint
Firu-'i de mătasă
Șoimulean vênăt
Pe sus se ntorcea
Bine mi ș păđia.
Până-mi d'adurmia
Jos se slobođia
Firuțul fura
Sus cu el sbura
Sus la cuibul seu.
Cuibul sê-l diréđă
Puii sê-și hrănésză
Joi sfântă Mărie!
Din graiu fi grăia
Șoimulean vênăt
Trimete-mi firuțu
Că de nu-i trimete
Eu că ț-i-oi trimete
Tri ăngeri din ceriu
La cuibuțul tēu
Cuibul sê ț-i-l spargă
Puii sê-i departă
În codrii cei pustii
Codrii sê i codrésză
Câmpii sê câmpésză.
Noi s'o veselim
Dalba-i sănătate
La gazde la tóte.

